

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Children

کودکان

مانلی ص.
۰۹ اگست ۲۰۱۳

نه! آقای عدنان رشید!

پاسخ به نامه عدنان رشید، عضو ارشد طالبان

نامه عضو ارشد طالبان را می خواندم که از «ملاله یوسف زی» خواسته بود به پاکستان بازگردد و این بار قلم خود را به جای ترویج حق تحصیل زنان و کودکان و مخالفت با طالبان، در راه ترویج اسلام به کاربرد.

نه! آقای عدنان رشید!

منتظر نمانید تا کسی پیدا شود که گول نامه مبهم و بی سرو ته شما را بخورد!

از قرار سایه یک دختر نوجوان مبارز بسیار سنگینی کرده که وادار شدید، چنین نامه ای بنویسید.

ولی تنها موردی که راه بازگشت را هموار و ساده می کند، فراهم آوردن امکان تحصیل رایگان برای کودکان و زنان در محیطی ستاندارد و بدون خطر و بدون دخالت مذهب در متد آموزشی هست. تحصیل و پرورش و شادی آنها تنها بر استخوانهای سوخته عقاید پوسیده شما شکل می گیرد.

چرا که من به عکس «ملاله»، فکر می کنم در اسلام راهی برای ایجاد صلح و دوستی میان انسانها وجود ندارد.

نیاز کودکان در دنیای واقعی و نه در میان کائنات و آسمان های نادیده، ساختن دنیایی پر از انسانیت و شادی و آگاهی است.

این مذهب افراطی که فقط برای غم ها مراسم دارد. هیجان و پایکوبی در آن غدغن است و به جز حرفهای دیکته شده، کودک حق کنجکاویش بیشتر ندارد و تنها کتابش آلوده به افکاری پر از وسواس های پوچ و خرافه هست، هرگز توقعات یک آزادیخواه و یک برابری طلب را برآورده نمی کند.

خدای کودکان عزم و اراده خودشان و ذهن بی آرایش و زیبایشان هست و انسانیت و مهربانی در وجودشان تغییر ناپذیر است.

مکتب قرآنی که از آن سخن گفتید، به جز سلب آزادی دختران و زنان نیست. مکتبی که آتش می زند، سنگسار می کند، سایه مرد سالاری بر آن سنگینی می کند و باعث ازدواج های غیر اخلاقی کودکان معصوم می شود، چیزی برای انسانها به ارمغان نمی آورد. دست از تلاش مذبحخانه خودتان بردارید و چشمانتان را باز کنید.

کودکانی که تحت سلطه حکومت های مذهبی امثال شما سالها خصوصا در خاورمیانه زیر فشار ستم مذهب دروغ، بزرگ شدند، این روزها در هر کشوری هر روز به خیابانها می روند و برای تحقق بخشیدن به رؤیای رهائی و برابری مبارزه می کنند.

عجز نامه شما، قدم بزرگ دیگری برای نزدیک شدن کودکان پاکستان به حق تحصیلشان است و در پایان باید بدانید که میان فقر و محرومیت و باستان خالی، هیچ چیز جلودار دل های شاد و پر امید بچه ها و به قول خود «ملاله» سلاح قلم و آگاهی شان نخواهد بود.

نشریه کودکان مقدمند، شماره ۱۰۶